

benyttet. Man ser af og til antydet i Bladene af en eller anden Retning, at nu venter man, der vil ske noget, men det er endnu kun Antydninger. Det forekommer mig, at man allerede paa det nuværende Stadium maatte kunne faa nogen Vejledning om, hvor vidt der har vist sig en vis Spekulation i den Retning, om man i Udlandet virkelig tror at kunne engagere Kapital i Frihavnen, og om man her i Indlandet virkelig mener at kunne benytte disse Pladsfer. Thi blot at foretage gode og nyttige tekniske Arbejder, som delvis ville blive benyttede i Ny og Næ, vil i Virkeligheden blive et Tab, og i saa Fald vil Frihavnen ikke komme til at opfylde sin Bestemmelse. Det er muligt, at der ikke kan siges noget i saa Henseende, men det er ogsaa tænkeligt, at der kunde oplyses fra kompetent, officiel Side noget, der kunde berolige, thi det er ikke med No, man ser paa de enorme Beføstninger, der der blive anvendte, uden at man har nogen som helst sikker Formodning om, hvorvidt de ville kunne gavne. Et andet Spørgsmaal, som jeg vil berøre, angaar Jærnbannerne. I Jor bare disse private Jærnbaner for. Det er gaaet mig som alle andre Medlemmer: jeg har haft mit private Forslag, jeg maa derfor dele Skæbne med enhver i saa Henseende (Afbrydelse). Ja, det benægter jeg ikke, men jeg maa i alt Fald dog have Lov til at formane til at vise Forsigtighed; dette maa dog være fuldstændig begrundet. Naar der er en overordentlig Skare af private Forslag, hvorved Stat og Kommuner ville blive meget stærkt engagerede, saa er Situationen dog noget forskellig fra, naar der kun foreligger nogle saa af den Art. Det tror jeg dog, at det ærede Medlem, som afbrød mig saa stærkt, vil indrømme. Det kommer jo i høj Grad an paa den formodede Rentabilitet af disse Baner, naar der er en saadan Mængde af dem. Over for enkelte mindre Baner i Landet — jeg kan f. Eks. nævne Stagensbanen — kunde man stille sig tvivlende, men dog sige: Herregud, saa stor finansiel Betydning har den ikke, men naar der kommer Baneforslag, som engagerer Stat og Kommuner i saa høj Grad, som disse ville, forekommer det mig nok, at det kan være nødvendigt af almene Hensyn, at der maa slaas af paa Fordringerne fra alle Sider, og at det i alt Fald er betænkeligt at foranstalte Kapløb for at faa det mest mulige gennemført i saa Henseende. I Forbindelse dermed vil jeg tillade mig at spørge, om der er taget nogen Bestemmelse om at anstaffe en anden Dampfærge for Forbindelsen mellem Sverige og Danmark. Det forekommer mig, at jeg har set i Bladene, at man gerne vilde fra Rege-

ringens Side her og ligeledes fra Malmø By, men at der derimod fra den svenske Regerings Side og andre Steder er Vansteligheder i saa Henseende. Jeg vil tilstaa, at skal der holdes noget igen imod denne noget feberagtige Udvikling af Kommunikationsmidlerne, saa finder jeg, at Tilbageholdenhed med Hensyn til Anstæffelsen af en ny Dampfærge er paa sin Plads. Vi have faaet en Dampfærge mellem Sverige og Danmark, og det forekommer mig, at den indtil videre maa kunne tilfredsstille de Krav, der i saa Henseende kunne foreligge. Det er dog saaledes, at samtidig med, at man f. Eks. i Sverige har et gennemført protektionistisk System, have vi et uheldigt System, hvorved enkelte Industrier i høj Grad ere beskyttede, medens andre ere i høj Grad befattede til Fordel for disse, og saa er det dobbelt uheldigt, naar man etablerer saadanne Forbindelser, som yderligere lette Betingelsen for den beskyttede Industri og yderligere gør det vansteligt for den ubeskyttede Industri at eksistere. Den Sætning tror jeg, man ganske i Almindelighed vil indrømme, og det er det faktisk Forhold her, at de Varer, som navnlig befordres af Dampfærger, og som vel ogsaa ville blive befordrede af den anden Dampfærge, der maatte blive sat i Gang mellem Malmø og Kjøbenhavn, navnlig ere de Produkter, som den beskyttede Industri har Brug for i en eller anden Egenfabrik eller Ræringsmidler, der ogsaa komme den beskyttede Industri til Gode ved at skabe billigere Eksistensbetingelser for Arbejderklassen. Jeg skal blandt disse Varer blot særlig nævne Landbrugsartikler, som ere ubeskyttede i Norge, og for hvilke der herved yderligere vil skabes en meget haard Konkurrence, medens det ikke er muligt at gøre Gengæld i Omsætningen, thi Toldmuren er saa stærk, at Indførelsen til Sverige fra Danmark omtrent er forsvindende. Det tredje Punkt, jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, er Byggeriet i Almindelighed. Jeg har tidligere tilladt mig at gøre det, og jeg tror, at det kan være rigtigt at gøre det af og til. Det er ganske vist, at der vistnok fra den højtærede Indenrigsministers og fra andre Autoriteters Side er Beredvillighed til at høre paa de Krav, vi i saa Henseende fremsætte, men det er ikke derfor nemt at faa dem gennemførte. Jeg vil begynde med at takke den ærede Indenrigsminister, fordi han i det Rysbaneforslag, der er forelagt, har taget Hensyn til de Ønsker og Fordringer, som bleve fremsatte i Folketingsudvalget i Jor om at bygge billige Stationer. Det Princip, at overalt, hvor det er Rysbanestationer, der er Tale om, skal man ikke bygge saa-